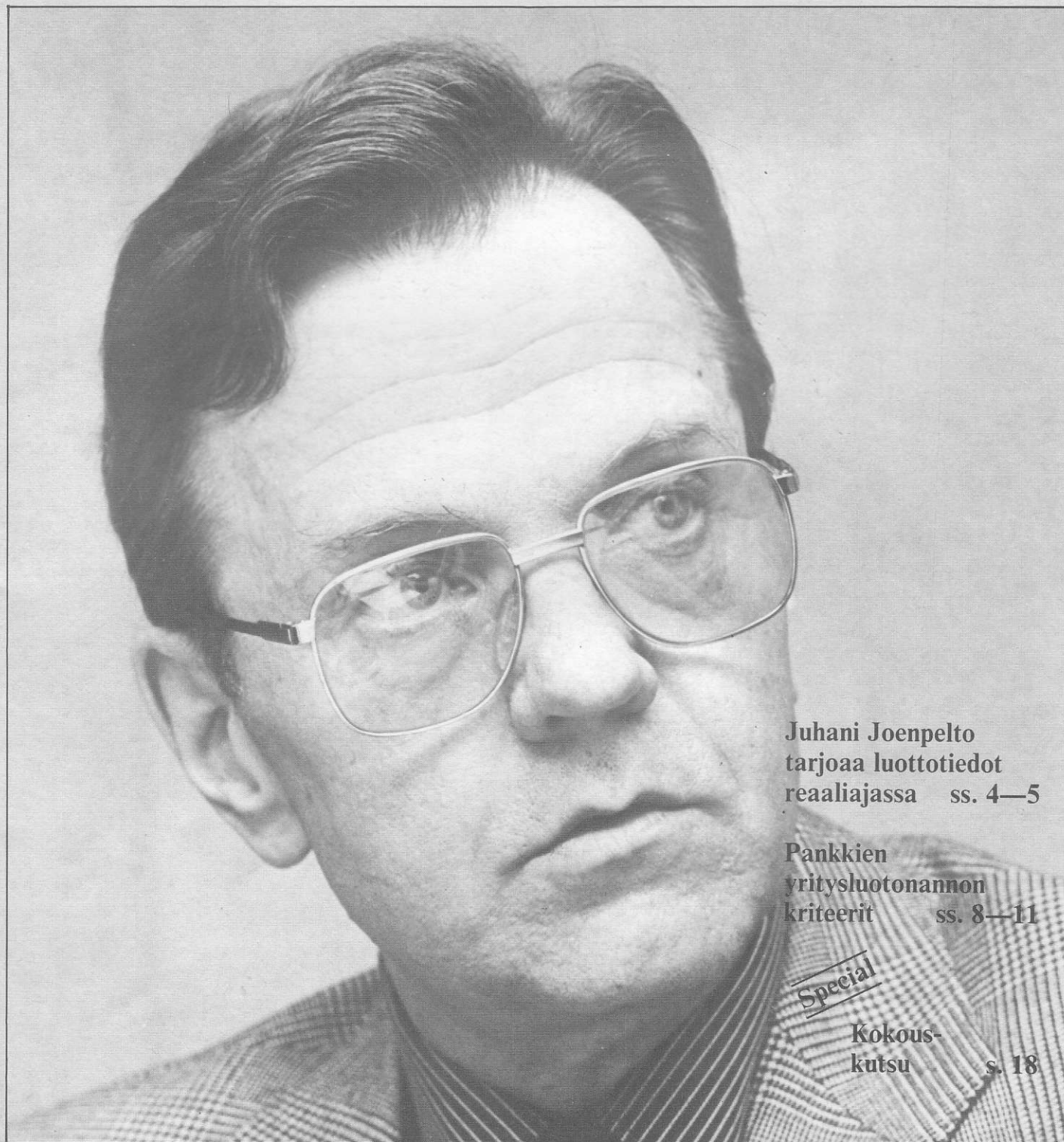

Luottolinkki

LUOTTOMIEHET — KREDITMÄNNEN R.Y:N JÄSENLEHTI

2/84

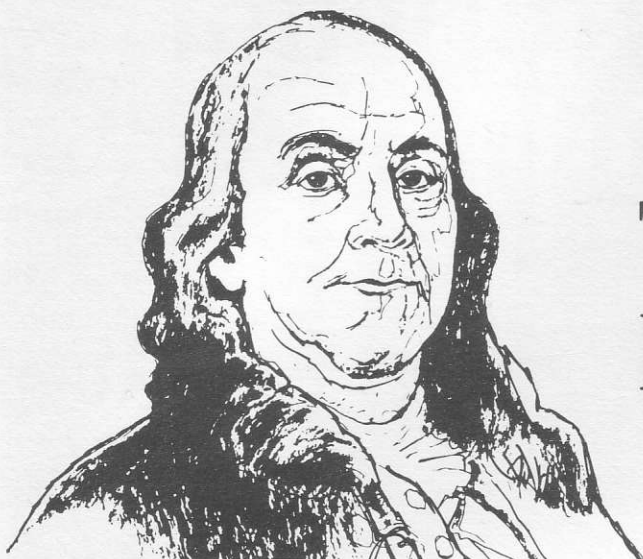
Juhani Joenpelto
tarjoaa luottotiedot
reaaliajassa ss. 4—5

Pankkien
yritysluotonannon
kriteerit ss. 8—11

Special

Kokous-
kutsu s. 18

30.4.1984

Tietoa luotosta

”Miehen täytyy huomata vähäpätöisimmätkin asiat, jotka vaikuttavat hänen luottoonsa. Vasarasi lyönti, jonka velkojasi kuulee viideltä aamulla ja kahdeksalta illalla, tekee hänet puoleksi vuodeksi tyytyväiseksi. Mutta jos hän näkee sinut biljardipöydän ääressä tai kuulee äänesi kapakasta silloin, kun sinun pitäisi olla työssä, hän antaa seuraavana aamuna karhuta sinulta laskua ja vaatii rahojaan takaisin, ennen kuin olet saanut niitä edes käyttöösi.” Näin ajatteli hyvästä maksajasta **Benjamin Franklin** (1706—1790), tuo amerikkalainen monipuolisuusnero, joka ehti olla monessa mukana. Hän oli se mies, joka keksi ukkosenjohdattimen, perusti Yhdysvaltojen ensimmäisen palokunnan ja lainakirjaston, perusti Pennsylvanian yliopiston, sai peruutetuksi leimaverolain, ehdotti orjuuden poistamista jonka Abraham Lincoln toteutti, kuului kolmimiehiseen työryhmään, joka laati Yhdysvaltojen itsenäisyysjulistuksen jne.

Suomen tämän päivän luottotoiminnasta ollaan parhaillaan tekemässä akateemista tutkimusta. Tutkimuksen yksi painopistealue on luottotietotoiminta. Luottolinkki lupaa seuraavassa numerossaan kertoa tästä tärkeästä tutkimuksesta.

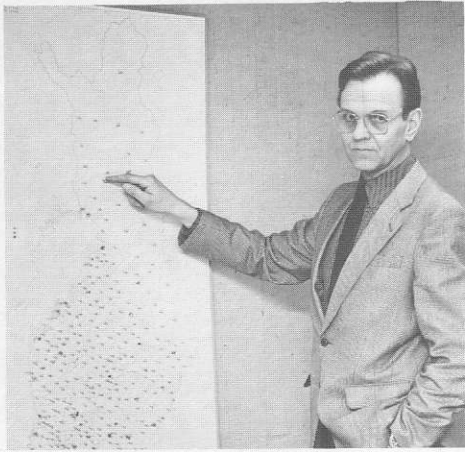
Tässä numerossa esitellään luottotietotoimintaa, joka on yhdistyksen perustamisesta alkaen ollut yhdistyksen keskeinen toiminta-alue. Luottokontrolli Oy on laajentanut toiminta-ajatusaan ja myös merkittävästi lisännyt tietojen automaattista käsittelyä. Näistä asioista jäsenkunnan kannattaa tietää.

Luottokontrolli Oy on hyvä esimerkki siitä, miten keskitetyllä toiminnalla päästään tehokkaaseen luottotietojen hyväksi käyttöön. Kaksi muuta ammattimaista luottotietotoimistoa voisivat keskenään selvittää ne syyt, mitkä estävät toimistojen yhteistyön kehittämistä ja mitä seurauksia yhteistyön kehittämisestä voisi olla toisaalta luottotietojen tuottajille ja toisaalta tietojen käyttäjille. Toimistojen jäsenkunta saattaa hyvinkin olla valmis maksamaan enemmän nykyistä nopeammasta palvelusta. Suomen suhteellisen pieni rekisteröitävien yritysten ja henkilöiden määräkin voi puoltaa toimintojen järjeistämistä.

Rahoitusyhtiörintamalla tapahtuu niin ikään. Rahoitusyhteisötoimikunta on jättänyt mietintönsä. Lakiehdotuksen kaikkia vaikutuksia ei vielä tunneta. Monet rahoitusyhtiöt ovat odottavalla kannalla. Uusia yhtiöitäkin perustetaan eikä jäädä odottelemaan uutta lakia. Yhdistys on antanut lausunnon mietinnöstä valtiovarainministeriölle. Ylempien oikeusasteiden enakkopäätöksiä rahoitusyhtiöiden toiminta-alueesta alkaa tulla. Sopimuslomakkeita ollaan uusimassa.

Luottoalalla riittää seurattavaa!

Risto Suviala
päätoimittaja

Luottokontrolli Oy tarjoaa

Luottotiedot reaaliajassa

Tieto on Luottokontrolli Oy:n pääomaa. Uuden tietokonejärjestelmän muistissa pääomalla on tilaa kasvaa ja liikkua nopeasti, asiakkaiden tarpeiden tahtiin. Toimitusjohtaja Juhani Joenpellon silmissä välähtää tyytyväisyys: Pyykki on pantu ja pysyy. Yrityksen tiedosto mittaa ATK-aikaa.

Voimakas lähtöimpulssi synnytti Luottokontrolli Oy:n: Liikepankit perustivat rahoitusyhtiönsä 1959 ja määrasivät ulkomaisen mallin mukaan, että ostajan taustat on selvitettävä ennen rahoituspäätöstä. Kulutusluotto-kauppa lähti kasvuun — ja tarvitsi keskitetyn tiedoston asiakkaista.

Alue- ja alakohtaiset mustat listat joutivat pois, kun pankit, kaupan keskusjärjestöt ja -liikkeet sekä Suomen Luotonantajayhdistys ja Luottotieto r.y. perustivat Luottokontrolli Oy:n. Toimitusjohtajaksi kutsuttiin Luottotieto r.y:n osastopäällikkö **Juhani Joenpelto**.

”Ensimmäiseksi keräsimme julkiset maksuhäiriöt protestilistalta kuuden vuoden ajalta. Osakkaat ja heidän asiakkaansa antoivat perustietoa sekä hyvistä että huonoista maksajista. Meille syntyi 250 000 nimen tiedosto, jonka puitteissa lähdimme toimimaan 1.6.1962”, Joenpelto muistelee.

Alkuvuosina tiedoista valtaosa oli maksuhäiriöitä. Nyt tilanne on päinvastainen; hyvä on voittanut pahan ainakin tietomäärästä mitattuna.

”Keräsimme tietoja yksinomaan yksityishenkilöistä. Nyt olemme laajentamassa palveluamme yritystiedoston puolelle. Mutta niitä tietoja voivat käyttää vain pankki- ja luottotietotalosakkaamme.”

Yli 5 000 asiakkaan palveluyritys

Luottokontrolli Oy:n asiakaina on noin 5 100 toimini-

meä. Niillä on kaksi yhteistä nimittäjää: Liike on rekisteröity tai se toimii ainakin elinkeinoluvan varassa. Ja harjoittaa kulutusluottokauppaa.

”Suurin asiakasryhmämme ovat kodinkoneliikkeet. Seuraavina tulevat autokaupat ja huonekaluliikkeet, pankit ja postimyyntiliikkeet, luottokortti- ja tililuottojärjestelmiä ylläpitävät yritykset. Asiaksrakenteemme vuoksi noudatamme vähittäiskaupan aukioloaikoja.”

Joenpellon seinällä on Suomen kartta, jossa nuppi-neulat osoittavat asiakaskunnan määrällisen jakauman. Asiakkaita on Hangosta Inariin ja Maarianhaminasta Ilomantsiin.

”Rahoitusyhtiöiden toteamat maksuhäiriötiedot kertyvät vain meille. Tässä olemme monopoliasemassa. Valtaosa tililuotto- ja luottokorttihäiriöstä tulee pääsääntöisesti vain meidän tiedostoomme. Saamme kulutusluottohäiriöt ennen kuin ne menevät viranomaisten käsittelyyn: Päivässä rekisteröimme yli 600 maksuhäiriötietoa”, Joenpelto luettelee yhtiönsä vahvoja puolia.

Valttikorttina nopeus

22 vuotta yhtiö on palvellut asiakkaitaan postin, puhelimen ja telexin avulla. Mutta nämä klassiset välineet eivät enää riitä: Laatu vaatii nopeutta.

”Panimme ATK-ajatuksen paperille ensimmäisen kerran jo 10 vuotta sitten. Tutkimme sovellusmahdollisuudet tark-

kaan. Mutta tietotekniikka ei silloin vielä riittänyt. Väli-maastoon tuli sitten este: kehitteille lähtenyt tietosuojalaki. Se pisti miettimään, onko meillä mitään mieltä lähteä ATK:lle. Myöhemmin tilanne selkiytyi ja kolme vuotta siten tartuimme suunnitteluun tosimelessä. Toteutusvaihe on nyt kestänyt toista vuotta ja sen loppuunsaattaminen tiedoston kasvattamisen suhteen vie ainakin tämän vuoden.

Nokian toimittamassa Honeywell DPS6 -tietokoneyksikössä tulee olemaan yli miljoonaa nimeä. Vanha manuaalinen tiedosto käsittää yli kaksi miljoonaa nimeä.

Järjestelmä on tehty räätä-lintyönä; kukaan Suomessa ei ole aiemmin tehnyt vastaavaa sovellusta. Ulkomailtaakaan ei saatu täsmälleen sopivaa mallia.

Asiakkaat saavat tietoja hankkiessaan rekisteriin suoran yhteyden omalla päätteellään. Myös häirilötietojen siirto nopeutuu; asiakkaat pääsevät syöttämään ne suoraan Luottokontrollin tiedostoon.

Investointi on tuntuva — tähän mennessä runsaat puolitoista miljoonaa — ja lisää on budjetoitu tuleville vuosille.

ATK ei kuitenkaan jää yksin. Perinteistä palvelua on edelleen saatavilla.

Markkinointi rauhallista

Kilpailutilanne ei ainakaan vielä ole vaatinut luottotietopalveluilta aggressiivista

markkinointia. Joenpelto sanookin ykskantaan, että muut yritykset eivät yllä tiedostojensa laadussa ja määrässä Luottokontrollin tasolle. Sitä paitsi omien osakkaidensa — Luottotieto r.y:n ja Suomen Luotonantajayhdistyksen — kanssa ei kilpailutilannetta ole.

”Kasvu on ollut niin voimakasta, etteivät suuret markkinointikampanjat ole olleet tarpeen. Olemme lähestyneet ennen muuta nykyistä asiakaskuntaamme ja kerto-neet uusista mahdollisuuksistamme. Mutta kerromme toki itsestämme vielä muillekin.”

Tehokkuuden ja tarpeellisuuden mittari on puhutteleva: Viime vuonna yritys antoi 773 400 luottotietoa. Päiväkohtaiseksi muutettuna (6-päiväisen työviikon mukaan) se on noin 2 600 palvelukertaa.

Luottotietotalalla haastava huominen

Tulevaisuuden puntarointi nostaa tuumarypyn Joenpellon otsalle. Hän asettaa sanaan harkittuun järjestykseen.

”Kyllä tämä ala näyttää kehittyvän ja kasvavan jatkuvasti. Kehitykseen vaikuttaa tietysti myös kilpailutilanne. Luottokauppa lisääntyy, samalla se etsii uusia muotoja. Tililuotto- ja luottokorttijärjestelmät ovat kehittyneet. Muoviraha tulee huomispäivän maksuvälineeksi. On mielenkiintoista seurata, mihin suuntaan pankkien rahaliikenne kehittyi.”

Maija, Kaarlo ja Håkan vaikuttamisen asialla

Maija Ahvenainen, Kaarlo Oksa ja Håkan Broman ovat hallituksemme uusia jäseniä. Yhdistyksen merkitys on heidän mielestään koulutuksessa, kontakteissa ja alan arvostuksen nostamisessa. Hallitus luotsaa Luottomiehiä vaikuttamisen vesille.

”Kontaktit ulkomaille tärkeitä”

Maija Ahvenainen on Oy Huolintakeskus Ab:n luottopäällikkö ja yhdistyksen **kerhomestari**. Luottoalan vuosia Maijalla on kahdeksan.

”Yhdistyksen vaativa tehtävä on pitää jäsenet luotto maailman tapahtumissa ajan tasalla. Sen on kerrottava, mitä tapahtuu ja mitä on odotettavissa. Kouluttajana yhdistys on avainasemassa, koska alallemme ei ole varsinaista omaa koulutusta”, Maija sanoo.

”Itse pidän erittäin tärkeänä kontakteja ulkomaisiin sisaryhdistyksiin. Yhteydenpito antaa paljon mielenkiintoista tietoa ja virikkeitä suomalaisen luottokäytäntöön.”

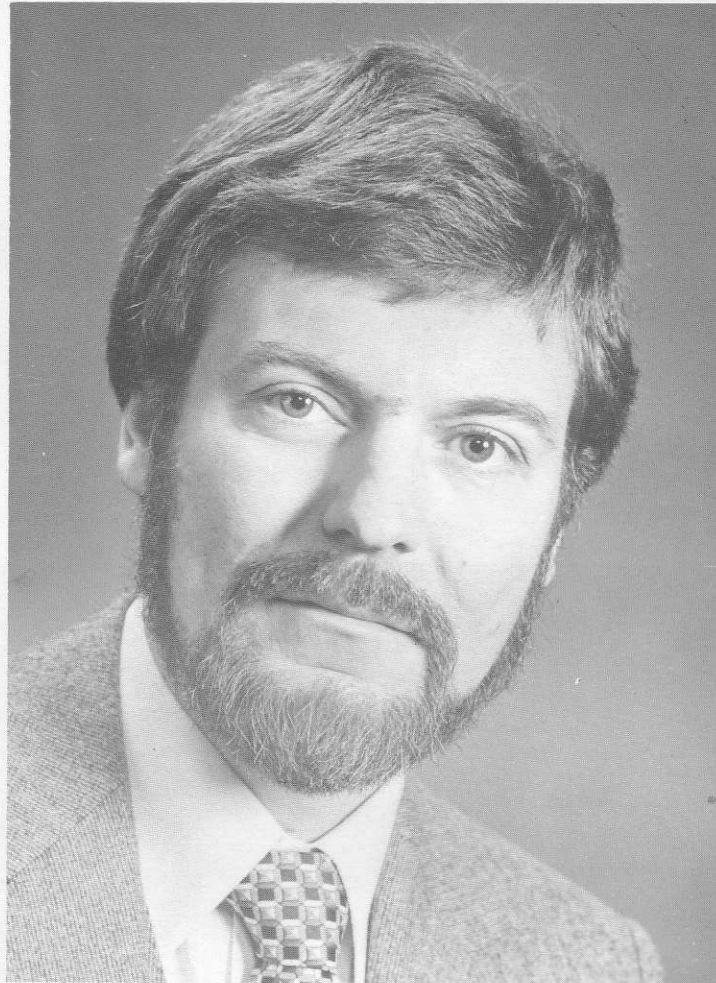
Maija sanoo yhdistyksen ansioksi monet vapaamuotoiset keskustelut kollegojen kanssa alan yhteisistä ongelmista: Tärkeintä henkilökohtaista antia ovat kontaktit muihin luottoalan ihmisiin.

”Asiantuntijoiden yhteisönä voimme vaikuttaa alamme kehitykseen entistä aktiivisemmin”, Maija Ahvenainen tiivistää omat odotuksensa.

Huominen haastaa myös luottoväen ottamaan mittaa ammattitaidostaan.

”Lainsäädäntö tulee antamaan uusia piirteitä. Luottoväki tarvitsee jatkuvaa ja suunnitelmallista koulutusta. Valitettavasti kauppaoppilaitokset eivät anna likimainkaan riittävästi luottoalan perusopetusta tulevalle luottomieheskupuolelle.”

Joenpelto sanoo, että alkuperäinen ehdotus tietosuojalaiksi oli Luottokontrollille selvä uhka. ”Se olisi voinut viedä toiminnaltamme jalat alta. Toivottavasti se ei saa eduskuntakäsittelyssä uusia ilmeitä. Nykyinen ehdotus on sentään jotenkin siedettävä.”

”Koulutukseen kannattaa panostaa”

Asea-Skandia Oy:n luottopäällikkö ja yhdistyksemme **sihteeri Kaarlo Oksa** kirjaa itselleen seitsemän vuotta luottoalalla ja Luottomiehenä. Hän sanoo, että tänä aikana yhdistys on kehittynyt oikeaan suuntaan.

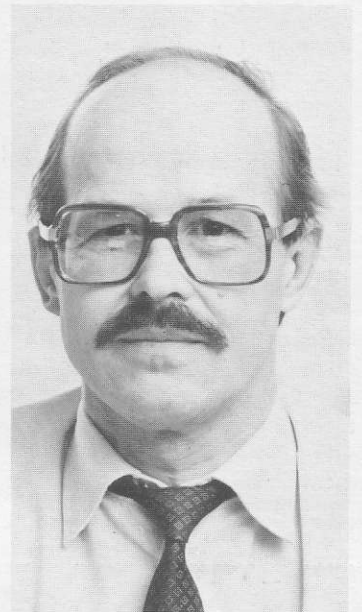
Koulutustoimikunnan jäsenenä Kaarlo korostaa luottoalan koulutuksen tärkeyttä.

”Yhdistyksen kokousten asiantuntijaesitelmät ovat tarpeellisia. Syyskuussa pidetävän koulutuspäivän järjestelyt ovat pitkällä ja odotamme siltä paljon. Tasokkaaseen koulutukseen kannattaa panostaa.”

Kaarlo määrittelee yhdistyksen tärkeimmiksi tehtäviksi jäsenten ammattitaidon kehittämisen ja luottoalan arvostuksen nostamisen. ”Me voimme vaikuttaa esimerkiksi lainsäädäntötyöhön. Lakien säätäjien tulisi pykälissään ottaa myös taloudelliset realiteetit huomioon. Me voimme asiantuntijoina auttaa heitä.”

Yhdistys on antanut Kaarlolle ammattitaitoa ja hyviä ystäviä. ”Meidän alallamme henkilökohtaiset kontaktit ovat erittäin merkittäviä. Tutun kanssa asioidessa välttyy monelta erimielisyyden kariolta. Yhdistys toimii yhdysiteenä ja uusien jäsenten myötä ihmissuhdeverkosto kasvaa”, Kaarlo sanoo.

”Tiedotuksella saamme lisää tunnettuutta. Luottolinkki on käyntikorttimme.”

”Puhtia vaikuttajan rooliin”

Osastopäällikkö **Håkan Broman** Suomen Luotonantajayhdistyksestä valittiin yhdistyksen kokouksessa 8.3. hallituksen jäseneksi eronneen Kimmo Hännisen tilalle.

”Maaliskuussa täytin 20 vuotta luottoalalla, tässä yrityksessä ja Luottomiesten yhdistyksessä”, Håkan kuittaa henkilöhistoriansa.

Håkan asettaa itselleen rauhalliset tavoitteet hallituksessa. ”Haluan ensin nähdä linjat. Alamme asioihin voimme kyllä tarttua hana-kammin ja ottaa yhdistyksenä reippaasti kantaa.”

Painostusryhmänä yhdistys pystyy Håkanin mukaan vaikuttamaan alan toimintaan tai toimeentuloon: ”Se on positiivinen ja vahva asia.”

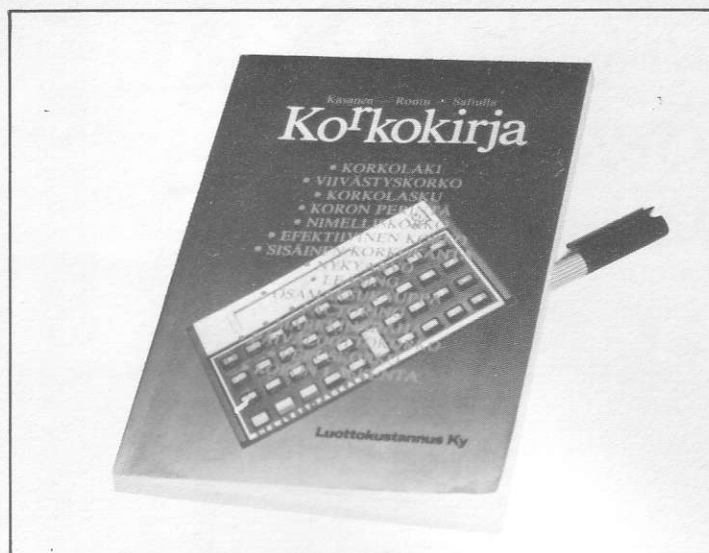
20 vuotta kestänyt jäsenyys on Håkanillekin merkinnyt pääomanlisäystä ihmissuhdekirjanpidossa. ”Mitä paremmin kanssavaikuttajia tuntee, sen paremmin pärjää”, hän sanoo. ■

Uusia kirjoja luottoalalla

**KASANEN - RONTU
- SAFIULLA: Korko-
kirja. 242 s. Luotto-
kustannus Ky 1983.**

Korkolain aallonharjalla markkinoille ilmestyi viime vuoden loppupuolella Korkokirja. Varsin tervetullut yleisteos täynnä asiaa koroista.

Korkolain puuttuminen aiheutti ennen päänsärkyä luottoalan ihmiselle. Nyt sitä ai-

heuttaa korkolain — erityisesti sen tiettyjen pykälien — tulkinnanvaraisuus. Rohtoa näihin tulkintaongelmiin ei tunnu löytyvän korkokirjan sivuiltakaan. Tekijät toteavatkin useampaan otteeseen, että korkolain tulkinta on vielä osin epäselvä. Kun sitä kaiken ratkaisevaa oikeuskäytäntöä ei ole ehtinyt muotoutua, tekijät ovat joutuneet osin vähän niin kuin ”ennustajaeukon” asemaan arvellessaan tulevia tulkintoja. Korkokirja esittelee kylläkin varsin asiantuntevasti korkolain pykälät sillä soveltamistarkkuudella kuin suinkin on ollut mahdollista kirjaa kirjoitettaessa.

Muitakaan korkoja koskevia lain pykälöitä ei ole unohdettu. Korkolaki kun ei ole ainoa korkoja koskeva laki. Kirjassa korkopolitiikka on nähty osana luottopolitiikkaa. Ja tähän liittyen muun muassa eri maksuehtoja ja korkojen laskuttamista on käsitelty yksityiskohtaisesti.

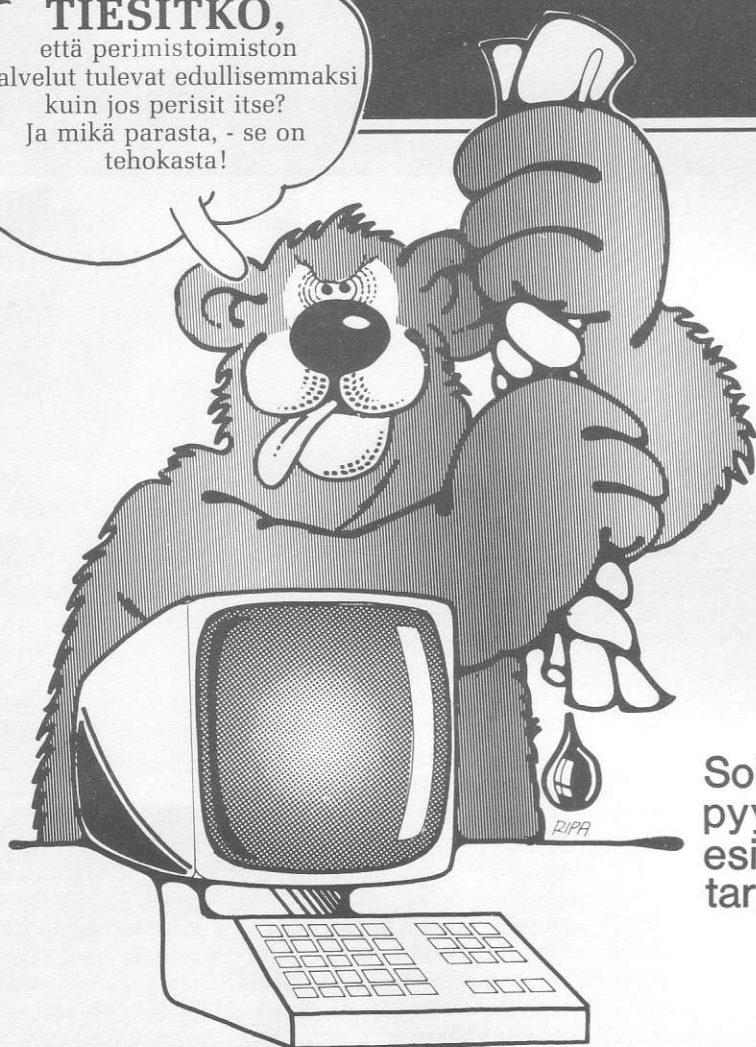
Vientikaupan korot ovat jääneet kirjassa lapsipuolen asemaan. Vain muutama sivu yleisluontoista tekstiä. Suomen tärkeimpien vientimaiden korkolainsäädännön pääpiirteittäistä esittelyä jäi kaipaamaan. Alkaa olisi voinut vaikkapa Pohjoismaista. Tekijät kuitenkin ovat katsooneet islamilaisen lain korkojen veloittamiskäytännön tuntemisen suomalaiselle luottohommiselle tärkeämmäksi kuin naapurimaittemme. Mikäs siinä, annos eksotiikkaa piristää! Ja on varmasti hyödyksiinkin.

Koron laskenta on ansiokkaasti ja perusteellisesti selvitetty lukuisten esimerkkien avulla. Peräti yli puolella kirjan 242 sivusta. Mielenkiintoisia ja ajankohtaisia ovat muun muassa laskelmat, joissa on vertailtu rahoitusyhtiöiden tarjoamien rahoituspalvelujen — leasingin, osamaksun ja factoringin — kustannuksia perinteisempien rahoitusmuotojen kustannuksiin. Käytännön luottoihmiseltä — joka ei välttämättä ole kovin syvästi vihkiytynyt talousmatematiikan syövereihin — saatava mielenkiinto tai ainakin aika loppua perehtyessään kirjan yksityiskohtaisiin laskelmiin.

Monipuolisena ja asiantuntevana Korkokirja palvelee luottoalaa hyvänä perusteoksena koroista.

Anne Leppälä-Nilsson

TIESITKÖ,
että perimistomiston
palvelut tulevat edullisemmaksi
kuin jos perisit itse?
Ja mikä parasta, - se on
tehokasta!

**Soita ja
pyydä
esite ja
tarjous!**

Oikeusperintä Oy

Vilhonvuorenkuja 4 D 00500 HELSINKI 50 90-739 326

Maksuhäiriötiedot atk-päätteellä

- nopeasti
- yksityisistä ja yrityksistä
- haluamassasi järjestyksessä Maksutieto Oy:n ylläpitämästä tietopankista
- päivitettyinä uusimmilla tiedoilla
- jopa 4—6 vuoden ajalta maksuhäiriön laadusta riippuen

Lisätietoja luotonvalvontajärjestelmistä antaa
myyntineuvottelija Raul v. Denffer,
puhelin (90) 1874320

NOKIA DATA

Laskentakeskus
Mannerheimintie 3 B, 00100 Helsinki 10

Pankit ovat aina vähentäneet vahingonuhkaansa jakamalla luotonantonsa useille saajaryhmille, elinkeinon aloille ja maantieteellisille alueille, jos luotonantoa tarkastellaan kokonaisuutena, mutta yksittäisten luottojen osalta ne ovat tehneet sitä käyttämällä vakuuksia. Pankkilaeissa onkin säästö- ja osuuspankkien osalta pääsääntönä, että luottoa annetaan vain turvaavaa vakuutta vastaan. Liikepankkien luottojen vakuuksia ei ole säännelty, mutta välttämättömyys noudattaa luotonannossa riittävää varovuuksia antaa vakuuskysymykselle merkitystä niidenkin piirissä.

Keskustelu luotonannon varmuudesta on pankkien yritystutkimuksen nousun vuosina saanut uutta sävyä. Varmuutta haetaan jo paljolti yrityksen kehitysnäkymiä koskevasta tiedosta eikä perinteisistä vakuuksista.

Pankit tähdentävät, että vakuus ei ole luoton myöntämisen peruste siinä mielessä, että hyvää vakuutta vastaan voisi kuka tahansa ja mihin tarkoitukseen hyvänsä saada pyytämänsä luoton. Rahalaitokset pitävät vakuuksia lähinnä luoton varmistamiskeinona, joka usein kyllä on tarpeen, mutta joka sinänsä ei saisi johtaa luoton myöntämiseen, jos luotonsaannin varsinaiset edellytykset, ennen kaikkea yrityksen hyvät kehitysnäkymät, puuttuvat.

Yritysten kehitysnäkymien lisäksi vakuustarpeisiin vaikuttaa luottorahoituksen käyttöaste. Teollisuutemme ja muun yritystoimintamme rahoitusrakenteen kielteisenä erityispiirteenä on omarahoitusosuuden pienuus. Osake- rahoituksen edistäminen ja yrityksen ohjaaminen suoraan pääoman lähteelle voisivat hillitä luottorahoituksen käyttöä ja tällä tavoin vähentää myös vakuustarpeita.

Reaalivakuuksista voi enustaa, että yritysten panttauskelpoisen reaaliomaisuuden suhteellinen osuus on vähenevässä. Investoinneista, jotka ovat merkinneet paljon reaalivakuuksien synnylle, kuuluu nykyään enenevä osa tutkimustyön, tuotekehittelyn, valmennuksen ja muiden sellaisten toimintojen piiriin, jotka pääosaltaan merkitsevät aineettomien, reaalivakuuksiksi käymättömien investointien kasvua aineellisten kus-

Kokouspaikkana oli Ravintola Kauppakilta lähellä Suomen Pankkia.

tannuksella. Taloudellinen epävarmuus ja kiihtyvä tekninen kehitys vaikuttavat sitä paitsi niin, että reaalivakuuksien rahaksimuuttoarvot eivät pidäkään, eikä niiden varaan rakentuva luotonanto siis suinkaan aina ole turvallista.

Vakuustilannetta ovat muuttaneet myös viime vuosina käyttöön tulleet tai yleistyneet rahoitustavat, jotka pääosaltaan ovat pankkien osakkuusyritysten hoidossa. Osamaksukauppa ja sen järjestynyt rahoitustoiminta sekä leasingrahoitus luovat toisaalta vakuutta, mutta voivat samalla vaikeuttaa eräiden vakuuksien, etenkin irtaimistokiinnityksen, ja luotonantajien yleisen vastuukyvyn "silmämääräistä" arviointia. Ilmeisesti uusien rahoitusmuotojen vakuusaineokset jossakin määrin poistavat juuri sitä vakuustarvetta, jolle muutoin voitaisiin joutua hakemaan ratkaisua takauksista.

Kokonaistaloudelliset kriteerit

Eritoten 1970-luvulla virisi keskustelu siitä, heijastavatko liiketaloudelliset investointi- ja luottokriteerit, joita edellä käsiteltiin, riittävästi investointien kokonaistaloudellista tuottavuutta ja suotavuutta.

Pelkät liiketaloudelliset tunnusluvut eivät ehkä aina kuvastakaan yrityksen ja investoinnin kokonaistaloudellisia vaikutuksia riittävästi, minkä vuoksi puhtaasti liiketaloudellisia kriteerejä on tarpeen täydentää muilla kriteereillä. Neljäksi tärkeimmäksi kokonaistaloudelliseksi mittariksi on todettu pääoman tuottavuus, työn tuottavuus, työpaikan hinta ja välittömät valuttavaikutukset.

Ilmeisesti sellainen ajattelu-tapa, joka tähdentää tuotanton tekijöiden tehokasta käyttöä ja pitää silmällä kannattavuutta, ei ainakaan pitkälle tähtäävästi ole helposti ristiriidassa talouspolitiikan keskeisten tavoitteiden, kuten työllisyyden ja vaihtotaseen tasapainottamisen kanssa.

Liiketaloudelliset ja kokonaistaloudelliset luotonantokriteerit eivät ole toistensa vastakohtia, vaan kokonaistaloudellinen arviointi täydentää liiketaloudellista analyysiä. Liiketaloudellinen arviointi on ensisijainen siinä mielessä, että yrityksen toiminnan ja menestymisen edellytyksenä on riittävä liiketaloudellinen kannattavuus. Voidakseen elää yrityksen on oltava kannattava. Kokonaistaloudellisten kriteereiden soveltamiseen ei päästä, ellei niiden soveltamiseen ole kohteita, taloudellisesti kannattavia yrityksiä.

Pankin intresseihin liittyvät kriteerit

Rahalaitosten toimintaa sääntelevät monet lainsäädännökset ja muut sitovat ohjeet. Rahalaitokset ovat myös itse yrityksiä, joiden on otettava kannattavuuden vaatimukset huomioon toiminnassaan. Nämä kaksi seikkaa vaikuttavat luotonantoon yleensä ja tietysti myös yritysluotonantoon.

Pankkitoiminta ei liene vuosikymmenien mittaan muuttunut siinä mielessä, että toiminnassa edelleen noudetaan tai pitäisi noudattaa vakiintuneita pankkitoiminnan yleisperiaatteita, jotka ottavat huomioon myös rahalaitoksen omia etuja. Näitä periaatteita, joihin osaksi olen jo edellä viitannut, ovat etenkin seuraavat toimintasäännöt. Pankki pyrkii sijoittamaan käyttössään olevat varat turvallisesti. Pankki jakaa rahoitusratkaisuihin syntyvää vahingonuhkaa useille tahoille. Pankki pyrkii maksuvalmiutensa puitteissa tyydyttämään asiakkaidensa oikeudet luoton tarpeet.

Vakiintuneiden pankkiperiaatteiden noudattamisen ohella pankit tietysti pitävät silmällä omaa tulonmuodos-

Jatkuu siv 10

”Tätä kaikki asianomaiset noudattakoot...” OIKEUS ON PUHUNUT

Luottolinkki seuraa luottoalaa koskevia Korkeimman oikeuden ja Korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisuja. Päätöksillä on merkitystä luottoalan yrityksille niiden suunnitellessa ja toteuttaessa luotonanto-, luotonrahoitus- ja luotonperimistoimintoja sekä yksittäisiä toimenpiteitä. Pöytäkirjat kertovat näin:

Rahoitusyhtiön liikevaihtoverotus KHO 9.3.1984

Liikevaihtovero-oikeus on tutkinut asian. Asiakirjojen mukaan leasingvuokrausta harjoittanut rahoitusyhtiö A, joka on 14.11.1979 fuusioitunut rahoitusyhtiö B:hen, on vuodelta 1979 (ajalta 1.1.—14.11.1979) suorittanut ennen 1.1.1977 tehdyistä vuokraus-sopimuksistaan liikevaihtoveroa 11 %:n verokannan mukaan. Laitteet, joita kyseiset sopimukset koskevat, on toimitettu vuokralleottajille ennen mainittua päivämäärää. Vuokraussopimusten perusteella perittävien vuokrien suuruus on tämän jälkeen muuttunut Suomen Pankin määräämien liikepankkien korkeinta antolainauskorkoa koskevien muutosten mukaisesti. Koska vuokramäärän muutos on kuitenkin perustunut alkuperäisen vuokraus-sopimuksen 2 §:n säännöksiin eikä kyseessä siten ole sopimusehtojen muutos, yhtiöllä on ollut oikeus, ottaen huomioon liikevaihtoverolain 16 §:n 1 momentin (1041/76 ja 841/77) voimaantulosään-nökset, suorittaa kyseisistä vuokraussopimuksista liikevaihtoveroa 11 %:n verokannan mukaan. Liikevaihtoverotoimiston toimittama jälkiverotus on siten tältä osin virheellinen.

Edellä esitetyillä perusteilla liikevaihtovero-oikeus harkitsee oikeaksi hyväksyä valituksen ja kumota liikevaihtoverotoimiston päätöksen valituksenalaiselta osin. Ottamatta kuitenkaan välittömästi ratkaistavakseen, miten verotusta tämän johdosta on muutettava, liikevaihtovero-oikeus palauttaa asian liikevaihtoverotoimistolle uudelleen käsiteltäväksi.

Korkein hallinto-oikeus on tutkinut asian ja katsoo, ettei ole syytä muuttaa liikevaihtovero-oikeuden päätöstä, joka siis jää pysyväksi.

Rahoitusyhtiö ei vastaa laitteen sopivuudesta tarkoitukseensa KKO 9.11.1983

Korkein oikeus on, myöntäen muutoksenhakuluvan, tutkinut jutun.

Myyjäläike A:ta vastaan ajettun kanteen osalta Korkein oikeus toteaa, kuten alemmat oikeudetkin, että kysymyksessä oleva jysinkone on toimitettu ostajaliike B:lle mainittujen yhtiöiden välisen sopimuksen perusteella. Ennen sopimuksen tekemistä B oli ilmoittanut A:lle aikovansa käyttää konetta A:lle toimitamiensa piirustusten n:o 51 ja 53 mukaisten hammaspyörien valmistamiseen ja A puolestaan oli selittänyt koneen sopivan tähän käyttötarkoitukseen. Kun koneella ei ole voitu hyväksyttävästi valmistaa mainitunlaisia hammaspyöriä, A on vastuussa B:lle tästä aiheutuneesta vahingosta.

Rahoitusyhtiö C:tä vastaan ajettun kanteen osalta Korkein oikeus toteaa, että viimeksi mainitun yhtiön ja B:n kesken tehdyn 5.9.1972 päivätyn vuokraussopimuksen 6 §:n mukaan ”Vuokralleottajalla ei ole oikeutta esittää vuokralleantajaa kohtaan muita laitteen laatuun, kuntoon tai muuhun seikkaan perustuvia vaatimuksia kuin mitä hän ostajana voisi esittää ko. myyjää vastaan. Vuokralleantaja ei vastaa laitteen sopivuudesta

tarkoitukseensa.” Jysinkoneen laadussa ollut virhe on rajoittunut siihen, että kone ei ole soveltunut sellaisiin jysintätöihin, joita varten B oli koneen hankkinut, mutta jutussa ei ole ilmennyt, että koneella ei olisi voitu suorittaa muita tavanmukaisia jysintätöitä. Tämän vuoksi Korkein oikeus katsoo, että C ei ole vastuussa jysimen virheellisyydestä B:lle aiheutuneesta vahingosta.

Edellä lausutuilla perusteilla Korkein oikeus hylkää C:tä vastaan ajettun kanteen sekä vapauttaa yhtiön alempien oikeuksien sille määräämästä vahingon- ja oikeudenkäyntikulujen korvaamisvelvollisuudesta. Asian laadun vuok-

si yhtiön on kuitenkin pidettävä sille jutusta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut vahinkonaan.

A:n osalta Korkein oikeus katsoo, ettei ole syytä muuttaa hovioikeuden tuomion lopputulosta. Yhtiön tulee näin ollen, kun C:tä vastaan ajettua korvausvaatimukset on hylätty, alempien oikeuksien sille ja viimeksi mainitulle yhtiölle yhteisvastuullisesti määräämän maksuvelvollisuuden asemesta yksin suorittaa B:lle vahingonkorvauksena viisitoistatuhatta (15000) markkaa viiden (5) prosentin korkoineen 28.2.1974 lähtien ja oikeudenkäyntikulujen korvauksena neljätuhatta (4000) markkaa.

Pankkien... Jatkoa siv 9

tustaan ja toisaalta mahdollisuuksia kasvattaa ottolainaustaan. Nämäkin näkökohdat ovat käsittääkseni varsin pitkälti kokonaistaloudellisten tavoitteiden mukaisia. Säästämisen edistäminen ja vientiin liittyvien tulojen kartuttaminen lienevät yleisten tavoitteidenkin kannalta hyväksyttäviä. Riittävä tulonmuodostus ja sitä kautta syntyvä mahdollisuus luottotapiovarausten tekoon antavat pankeille mahdollisuuden ottaa harkittuja riskejä, joita aina liittyy yritystoiminnan rahoittamiseen.

Investointien rahoitus

Ei ole tarpeen perustella eikä aihetta kiistää sitä, että pankkien rahoituspäätökset yleensä vaikuttavat investointien toteuttamiseen. Vaikutuksen määrä kuitenkin vaihtelee. Joissakin tapauksissa ratkaisulla on tuntuva merki-

tys, joissakin tapauksissa taas muut tekijät ohjaavat voimakkaasti investointipäätöstä. Yritysten aseman erilaisuus johtuu mm. siitä, minkälainen yrityksen omarahoitusaste on.

Investointiprosessin luonteesta ja asemasta yrityksen kokonaistoiminnassa ja suunnittelussa johtuu, että investointisuunnitelmat syntyvät ja kypsyvät päätöksiksi yrityksessä itsessään eikä niinkään keskusteluissa rahalaitosten kanssa.

Luottolaitoksen rahoitusratkaisun merkitykseen investointipäätökselle vaikuttaa tietysti oleellisesti muun rahoituksen saatavuus ja ehdot. Kun meillä on useita erityis- ja yleisrahallaitoksia, jotka myöntävät luottoa investointitarkoituksiin ja joiden luotonmyöntämiskriteerit poikkeavat jossakin määrin toisistaan, ei minkään rahalaitoksen kannanoton tarvitse olla asiassa täysin ratkaiseva.

Silloin tällöin törmää mielipiteeseen, että päätöstilanne

pankissa olisi valintatilanne, jossa voitaisiin aina valita edullisin vaihtoehto, rahoittaa vain parhaita investointihankkeita. Luottihakemukset tulevat kuitenkin käsiteltäviksi jonossa, jonka pituus on vuosia, eivätkä rinnakkain. Tämän vuoksi ei tuollaiseen ihanteelliseen valintatilanteeseen juuri päästä.

Investointi ei sinänsäkään ole jokin erillinen hanke, vaan elinellinen osa yrityskokonaisuutta ja yrityksen jatkuvaa toimintaa. Siten pelkkien investointien vertailu on yleensä liian suppea tarkastelukulma ja -kohde. Sekä yrityksen että rahoittajan tulisikin nähdäkseni keskittää huomionsa voimakkaasti siihen, minkälainen koko yritys ja sen toimintaympäristö ovat ennen investointia ja investoinnin jälkeen sekä pyrkiä tästä muuttumisesta "laskemaan" investoinnin tuotto.

Yrityssasiakkaan ja pankin välinen keskustelu

Yrityssasiakkaan ja pan-

kin välisissä keskusteluissa kosketellaan nykyisin luotto- ja muiden rahoituskysymysten pohjaksi usein melko perusteellisestikin yrityksen yleisilannetta, kehitysnäkymiä ja tulevaisuudensuunnitelmia. Yrityskeskustelut antavat tällä tavoin pankille laajalti tietoa erilaisten yritysten yleispulmista, odotuksista ja mahdollisuuksista. Yksittäisistä yrityksistä ja toimialoista näin tehtyjen havaintojen suuresta joukosta hahmottuu pankin näköpiiriin yrittäjien ajankohtaisia yleisilmiöitä. Niiden tuntemisesta on hyötyä pankin pyrkiessä huolehtimaan yritysten pankkipalveluiden tarpeiden tyydyttämisestä.

Pelkästään se seikka, että luotonantajan rahoituspäätökset ovat toissijaisia yritysten omiin toimintapäätöksiin verrattuna, vaatii välttämättä, että pankit saavat yritysasiakkailtaan riittävästi tietoa päätöstensä perusteiksi. Merkitävä osa tietoa saadaan nykyisin yritystutkimuksen kautta.

Pankit antavat yleisesti yrityksille niistä tehty seuranta- ja varsinaisetkin yritystutkimuskertomukset. Tutkimuksen lähtökohtien ja tulosten

paperillepano varmistaa sitä, että yrittäjä ja rahoittaja pyssyvät keskustelussaan asiassa.

Yritystutkimuskertomusten ohella ovat asiakkaiden luotonkäyttösuunnitelmat perustana määrääjien käytävillä keskusteluille, joissa yrityksen johto ja pankin edustaja yhdessä tarkastelevat asiakkaan rahoitustarpeita sekä niiden takana olevaa yrityksen reaali-toimintaa ja siitä tehtyjä suunnitelmia.

Mitä tärkeämpi päätös tai toimenpide on kysymyksessä, sitä enemmän yrityksen pitäisi tietenkin kiinnittää huomiota siihen, milloin ja miten asiasta informoidaan sekä yrityksessä että yrityksen ulkopuolelle. Yrityksen tervehdyttämiskireissä ja -paineissa tämä periaate näyttää silloin tällöin unohtuvan. Tiedottamisen laiminlyönti lisää tietysti huhujen määrää ja aiheuttaa levottomuutta. Erityistä huomiota olisikin yritysten kiinnitettävä toisaalta oman henkilöstön, toisaalta luotonantajien informoimiseen tervehdyttämissuunnitelmistaan ja niiden aikataulusta. Kokeumus osoittaa, että jos luotonantajaa informoidaan järkeviksi havaittavista tervehdyt-

tämistoimista ajoissa ja paikansapitävästi, on tarvittavat rahoitusjärjestelyt usein saatu aikaan ja niiden pohjaksi tarvittava luottamus kyetty säilyttämään. Rahoittajat ryhtyvät siis rahoittamaan saneerausohjelmaa, jotta myöhemmin voitaisiin rahoittaa tervehtynyttä yritystä.

Yritysten voidaan keskimäärin sanoa jo pitkään antaneen itsestään riittävästi tietoja luotonantajilleen. Yritysten kannattavuus- ja vakava-raisuusongelmien kasvaminen on ilmeisesti johtanut kertomaan niistä entistä selvemmin ja avoimemmin myös muille tahoille, joskin toivomisen varaa vielä lienee. Ongelmista ja niiden ratkaisumahdollisuuksista kertominen puolestaan on lisännyt kaikkien sidosryhmien mahdollisuuksia havaita, miten ratkaiseva merkitys ryhmille itselleen on sillä, että yritys voi turvata jatkuvan toimintansa ja kehittymisensä. Tästä havainnosta ei pitäisi olla pitkä matka sen ymmärtämiseen, että tuohon turvallisuuteen voidaan päästä vain jatkuvasti kannattavan yritystoiminnan kautta.

Tietoperintä Oy

Ammattilainen saatavien perinnässä

Tuntuuko siltä, että saatavien perintään kuluu liikaa aikaa?

Tuntuuko, että voimavarat hajoavat tuomatta kuitenkaan hyvää lopputulosta?

Kaipaanko kokonaisvaltaista järjestelmää, joka perii tehokkaasti kaikki saatavasi?

Tietoperintä Oy järjestää yrityksesi käyttöön täydellisen perintäpalvelun.

Yhteistyömme pankkien kanssa, ammattitaitoinen henkilökuntamme sekä toimiva ATK-järjestelmämme takaavat asiakkaillamme tehokkaan ja taloudellisen saatavien perinnän.

Mannerheimintie 2, 00100 Helsinki 10, puh. 643 406

VALMIITA OHJELMISTOJA HENKILÖKOHTAISIIN TIETOKONEISIIN

Olemme kehittäneet yrityksen taloussuunnittelun tarpeisiin seuraavat valmisohjelmat:

COMP-LAINAREKISTERI

Helppokäyttöinen ja monipuolinen lainojenhoitojärjestelmä. Tietojen syöttö, selaus ja korjaaminen tapahtuu vuorovaikutteisesti värinäyttöpäätteellä ja käyttäjä saa aina vastausohjelman HELP-näppäintä painamalla. Listaukset voidaan valita monipuolisia poimintakriteerejä hyväksikäyttäen.

Hinta 18 000 mk.

COMP-VALUUTTAHALLINTA

Tämän ohjelmiston avulla yritys voi valvoa monipuolisesti ja vaivattomasti valuuttamääräisiä maksujaan. Valuuttalainojen lyhennykset ja korot saadaan positiolaskelmiin automaattisesti ohjelmistoon sisältyvästä lainarekisteristä. Yritys voi mm. laskea minimivarianssiohjelmalla itselleen turvallisimman lainakorin.

Ohjelmistoon sisältyy termiinisopimusten hallintarutiini.

Hinta 28 000 mk.

COMP-YRITYSANALYYSI

Oman yrityksen, asiakkaiden, päämiesten, kilpailijoiden jne. taloudellisen aseman analysointiin tarkoitettu ohjelmisto.

Syötteinä voidaan antaa myös arvioita tulevien vuosien kehityksestä, jolloin ohjelma konstruoi tilinpäätökset ja analysoi myös tulevat tilikaudet.

Hinta 8 000 mk.

COMP-PROJEKTIHALLINTA

Ohjelmiston avulla voidaan analysoida ja suunnitella projektin aikataulu siten, että sen toteuttaminen kohtaa mahdollisimman vähän odottamattomia vaikeuksia. Projektin aikataulu tulostetaan havainnollisena janadiagrammina.

Hinta 18 000 mk.

COMP-MARKKINAHALLINTA

Tällä ohjelmistolla voidaan lukea Control Datan tietokoneverkoston kuntatarkkuudella olevat markkinatilastot omaan PC:iin ja suorittaa sen jälkeen monipuolinen kokonaismarkkina-analyysi esim. yrityksen myyntikonttoreiden alueella.

Hinta määräytyy asiakkaan tarvitseman ohjelmistokokoonpanon perusteella.

APLcomp Ky
puhelin 90-7520459

Kisällintie 12
00640 Helsinki 64

Toimintakertomus 1983

Vuosi 1983 oli yhdistyksen kahdekskymmenestoinen toimintavuosi.

Jäsenistö

Uusia jäseniä hyväksyttiin yhdistykseen 64. Lisäksi hyväksyttiin yhdistyksen ensimmäinen kirjeenvaihtajajäsen.

Jäsenrekisteri saatettiin ajan tasalle. Samassa yhteydessä poistettiin rekisteristä 56 jäsentä pääasiassa jäsenmaksujen laiminlyönnin johdosta. Koko jäsenmäärä oli vuoden lopussa 611.

Kannattajajäseniä oli vuoden lopussa 26.

Hallitus

Yhdistyksen hallitus toimi seuraavassa kokoonpanossa:

osastopäällikkö Risto Suviala, puheenjohtaja (Keskusosuusliike Hankkija)
apulaisjohtaja Heikki Jartela, varapuheenjohtaja (STS-rahoitus Oy)
luottopäällikkö Bengt Fagerholm, rahastonhoitaja (Oy Electrolux Ab)
toimistopäällikkö Pirjo Nurmi, sihteeri (Eurocard Oy)
asianajaja Liisa Svinhufvud, kerhomestari (Asianajotoimisto Liisa Svinhufvud Ky Advokatbyrå Kb)
kauppat.maist. Guy Lindholm, hallituksen jäsen 10.5.1983 saakka (Helsingin Osakepankki)
osastopäällikkö Aarno Koho, hallituksen jäsen 10.5.1983 alkaen (Kansallis-Osake-Pankki)
luottopäällikkö Jaakko Pohjanpelto, hallituksen jäsen (E-osuuskunta EKA)
osastopäällikkö Ilkka Rätty, hallituksen jäsen (Suomen Yritysrähoitus Oy)
toimistopäällikkö Eero Toivanen, hallituksen jäsen (Luottotieto r.y.)

Tilintarkastajat

Yhdistyksen tilintarkastajina ovat toimineet rahoituspäällikkö Leena Pelander ja luotonvalvoja Heikki Pennanen.

Varatilintarkastajina toimivat luottopäällikkö Anne Leppälä-Nilsson ja luottopäällikkö Kaarlo Oksa.

Toimikunnat

Toimikunnat ja luottotietöalan neuvottelukunta ovat yhteistyössä hallituksen kanssa toimineet yhdistyksen ja luottoalan hyväksi.

Luottotietöalan neuvottelukunta

Luottotietöalan neuvottelukuntaan ovat vuonna 1983 kuuluneet seuraavat henkilöt:
osastopäällikkö Risto Suviala, pu-

heenjohtaja (Keskusosuusliike Hankkija)
luottopäällikkö Tom Ahlroos, (Luottokunta)
toimitusjohtaja Juha Joenpelto, (Luottokontrolli Oy)
VTM Lassi Kantola, (Suomen Yhdyspankki Oy)
toimitusjohtaja Aulis Lindell, (Oy Union-Ölly Ab)
luottopäällikkö Jaakko Pohjanpelto, (E-osuuskunta EKA)
luottopäällikkö Cingiz Safiulla, (Siemens Oy)
toimitusjohtaja Esko Tuovinen, (Suomen Luotonantajayhdistys r.y.)
toimitusjohtaja Tapani Turkki, (Luottotieto r.y.)
johtaja Tauno Valli, (Kesko Oy)

Sääntötoimikunta

Sääntötoimikunnassa olivat jäseninä seuraavat henkilöt:
osastopäällikkö Risto Suviala, kokoonkutsuja
luottopäällikkö Matti Sampakoski, asianajaja Liisa Svinhufvud
Sääntötoimikunta valmisteli ehdotuksen yhdistyksen uusiksi säännöiksi. Uudet säännöt hyväksyttiin yhdistyksen varsinaisessa syyskokouksessa.

Ulkomaantoimikunta

Ulkomaantoimikuntaan kuuluivat: toimitusjohtaja Thomas Feodoroff, kokoonkutsuja
toimistopäällikkö Pirjo Nurmi
luottopäällikkö Cingiz Safiulla
luottopäällikkö Esko Salkola

Ulkomaantoimikunta järjesti 19.—21.5.1983 opinto- ja tutustumismatkan Kööpenhaminaan. Isäntänä toimi Danska Kreditmanneföreningen. Matkalle osallistui 23 jäsentä. Ruotsalainen sisaryhdistyksemme Svenska Kreditmanneföreningen i Stockholm vieraili 17.6.1983 Helsingissä. Osanottajia oli 47, jotka tutustuivat pienryhmissä 13 luottoalan yritykseen.

Koulutustoimikunta

Koulutustoimikunta toimi seuraavassa kokoonpanossa:
asianajaja Liisa Svinhufvud, kokoonkutsuja
luottopäällikkö Bengt Fagerholm
apulaisjohtaja Heikki Jartela
luottopäällikkö Kaarlo Oksa
luottopäällikkö Jaakko Pohjanpelto
Yhteistyötä Rastor-Instituutin kanssa jatkettiin. Kurssien osanottajamäärien jatkuvasti pienentyessä on toimikunta tutkinut myös muita vaihtoehtoja koulutuksen järjestämiseksi.

Hallituksen kokoukset

Hallitus kokoontui 12 kertaa. Hallitus antoi 31.8.1983 lausunnon oikeusministeriölle liiketoimintakieltoa koskevasta lakiehdotuksesta.

Varsinaiset kokoukset

Yhdistyksen varsinainen kevätkokous pidettiin 10.5.1983. Kokouksessa hyväksyttiin yhdistyksen toimintaja tilikertomukset vuodelta 1982. Esi-tettiin tilintarkastajien kertomus vuodelta 1982, vahvistettiin tilinpäätös ja myönnettiin vastuuvapaus tilivelvollisille.

Kokouksessa valittiin osastopäällikkö Aarno Koho hallituksesta eronneen Guy Lindholmin tilalle tämän jäljellä olevaksi toimiajaksi ja luottopäällikkö Magnus Nyberg Dow Chemical Ab:sta Tukholmasta valittiin yhdistyksen ensimmäiseksi kirjeenvaihtajajäseneksi.

Kevätkokouksessa johtaja Markku Puntila Suomen Pankista piti esitelmän "Muuttuva korkojärjestelmä".

Kevätkokoukseen osallistui 52 yhdistyksen jäsentä.

Varsinainen syyskokous pidettiin 17.11.1983.

Hallituksen ehdotus vuoden 1984 talousarvioksi hyväksyttiin muutoksitta kokouksessa.

Hallitukseen valittiin erovuoroisten tilalle
luottopäällikkö Maija Ahvenainen, (Oy Huolintakeskus Ab)
toimistopäällikkö Kimmo Hänninen, (Luottokontrolli Oy)
luottopäällikkö Kaarlo Oksa, (Asea-Skandia Oy)

Hallituksen puheenjohtajaksi valittiin luottopäällikkö Bengt Fagerholm ja varapuheenjohtajaksi toimistopäällikkö Pirjo Nurmi.

Tilintarkastajiksi vuodeksi 1984 valittiin luottopäällikkö Anne Leppälä-Nilsson ja pääkassanhoitaja Terttu Tommila. Varatilintarkastajiksi valittiin luottopäällikkö Ali Parviainen ja hallintojohtaja Olavi Rummukainen.

Luottotietöalan neuvottelukuntaan vuodeksi 1984 valittiin toimitusjohtaja Jarmo Karppi luottopäällikkö Cingiz Safiullan tilalle ja hallituksen uusi puheenjohtaja, luottopäällikkö Bengt Fagerholm osastopäällikkö Risto Suvialan tilalle. Muilta osin kokoonpano säilyi ennallaan.

Varsinaisessa syyskokouksessa käsiteltiin hallituksen esitys yhdistyksen uusiksi säännöiksi. Nimen muuttamisesta keskusteltiin vilkkaasti. Suljettussa lippuäänestyksessä hallituksen

esitystä kannatti 73 % annetuista äänistä. Vanha nimi jäi voimaan, koska vaadittua kolmen neljäsosan enemmistöä ei aivan saavutettu.

Sääntöihin otettiin myös mukaan mahdollisuus kokouskutsujen esittämisestä vaihtoehtoisesti sanomalehdissä. Muilta osin hallituksen esitys uusiksi säännöiksi hyväksyttiin.

Syyskokoukseen osallistui 64 yhdistyksen jäsentä.

Muut kokoukset

9.3.1983 pidetyssä kokouksessa informoitiin jäseniä huhtikuussa ilmestyvästä ensimmäisestä jäsenlehdessä.

Kokouksessa esitelmöivät poliisiylitarkastaja Pertti Virolainen ja kihlakunnanpuheenjohtaja Anteri Huhtinen "ulosottomiesten toimintamahdollisuuksista ulosottolain puitteissa".

Kokoukseen osallistui 92 jäsentä.

22.9.1983 oli esitelmöitsijänä Helsingin Sanomien taloustoimituksen esimies Lauri Helve aiheenaan "Sanomalehdistön rooli talouselämässä".

Kokoukseen osallistui 45 yhdistyksen jäsentä.

Jäsenlehti

Vuonna 1983 toteutui pitkään vi-reillä ollut ajatus koko jäsenistön tavoittavasta jäsenlehdessä. Lehden nimeksi valittiin Luottolinkki. Lehti ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Ensimmäinen Luottolinkki ilmestyi huhtikuussa, toinen numero syyskuussa ja kolmas marraskuussa.

Lehden tarkoituksena on toimia tiedonvälittäjänä jäsenten välillä sekä edistää luottoalan tuntemusta ja kehitystä.

Lehden toimitusneuvostoon ovat kuuluneet osastopäällikkö Risto Suviala päätoimittajana sekä luottopäällikkö Marjatta Huikarinen, apulaisjohtaja Heikki Jartela ja VTM Lassi Kantola. Lehden toimitussihteerinä on lehdistöpäällikkö Mariitta Hämäläinen.

Taloudellinen asema

Yhdistyksen taloudellinen asema on pysynyt vakaana jäsen- ja kannatusmaksuista sekä koulutustoiminnasta saatujen tulojen turvin.

Jäsenlehdien toimituskustannukset on suurelta osin pystytty kattamaan lehden ilmoitustuloilla.

Helsingissä 14. huhtikuuta 1984

Risto Suviala
puheenjohtaja

Pirjo Nurmi
sihteeri

Yhdistyksen lausunto valtiovarainministeriölle rahoitusyhteisötoimikunnan mietinnöstä

Luottoalan tuntemusta ja kehitystä edistävänä yhdistyksenä Luottomiehet-Kreditmännens r.y. antaa kunnioittaen seuraavan lausunnon rahoitusyhteisötoimikunnan valtiovarainministeriölle 2.2.1984 luovuttamasta mietinnöstä.

Yleistä

Toimikunnan perustamiseen on vaikuttanut tarve selkiinnyttää pankkien ja rahoitusyhtiöiden välistä työnjakoa. Toisaalta on ollut tähdellistä huolehtia rahoitustoiminnan pysymisestä terveellä ja vakavaraisella pohjalla. Mietinnön yleisperustelujen mukaan esityksen tavoitteena on ollut määritellä rahoitusyhtiöiden toiminnalle sellaiset lainsäädännölliset puitteet, että rahoitusyhtiöt voisivat tarjota elinkeinoelämälle luotettavia, perinteistä pankkitoimintaa täydentäviä rahoituspalveluksia. Tässä suhteessa toimikunnan mietintöä on pidettävä varsin selkeänä ja johdonmukaisena.

Kun toimikunnan työn painopiste on ollut pankkien ja rahoitusyhtiöiden välisen työnjaon selkiinnyttäminen, ovat yritysten oman rahoitustoiminnan kehittämisen mahdollisuudet jääneet toimikunnan työssä vähäisemmälle huomiolle. Rahoitusyhtiöiden toiminnan viime vuosina äkisti laajentunutta, olisi toimikunta voinut ottaa — jos se vain olisi ollut mahdollista — kantaa rahoitustoiminnan vastuukysymyksiin. Tällä tarkoitetaan rahoitustoiminnan eri osapuolien oikeuksien ja velvollisuuksien määrittelyä. Säännösten puuttuessa saatetaan joutua tarpeettomiin oikeudenkäynteihin selvittämässä esim. minkälaisia velvollisuuksia mahdollisesti liittyy rahoitusyhtiön omistusoikeuteen rahoitusjärjestelyssä.

Tässä lausunnossa puututaan vain niihin lakiehdotuksen kohtiin, jotka kaipaivat täsmennystä. Muilta osin yhdistys katsoo lakiehdotuksen täyttävän hyvin rahoitustoiminnan sääntelylle asetetut tavoitteet.

Yksittäiset säännökset

- 1 § Ehdotuksen mukaan rahoitustoiminnalla tarkoitetaan laskusaatavien, osamaksusopimusten sekä elinkeinoharjoittajan tekemien muiden sopimusten rahoittamista, rahoitustarkoitusta varten hankitun omaisuuden ja oikeuksien pitkäaikaista vuokraamista sekä muuta vastaavaa toimintaa. Kun eri rahoitusyhtiöt saattavat harjoittaa samanlaisia rahoitus-

muotoja toisistaan poikkeavilla nimillä ja toisistaan poikkeavia rahoitusmuotoja samannimisinä, olisi rahoitusyhtiöiden palveluiden käyttäjän kannalta selkeää, jos asetettaisiin vaatimus samanlaisten rahoitusmuotojen samanimisyydelle. Tämä vaatimus voisi olla rahoitusyhtiölaissa tai pankkitarkastusvirasto voisi valvontatoimissaan ohjeistaa asian.

- 2 § Lakiehdotuksen 2 §:n mukaan muu yritys kuin rahoitusyhtiö, pankki tai luotto-osakeyhtiö saa harjoittaa rahoitustoimintaa liiketoimintana ainoastaan, jos se liittyy kiinteästi yrityksen muuhun liiketoimintaan.

Elinkeinoelämässä on tavallista, että yrityksen liiketoimintaa rahoittaa samaan konserniin kuuluva yritys. Konsernin rahoitustoimintaa hoitavalla yrityksellä voi rahoitustoiminta olla ainoana liiketoimintanaan tai sillä voi olla muitakin liiketoiminnan muotoja. Konsernin rahoitusyhtiö voi myös rahoittaa joidenkin konsernin yritysten jälleenmyyjien liiketoimintaa.

Lakiehdotuksessa ja sen perusteluissa puhutaan tässä yhteydessä vain yrityksen liiketoiminnan rahoittamisesta. Kun ei lakiehdotuksessa eikä sen perusteluissa mainita yrityksen mahdollisuudesta muuna kuin rahoitusyhtiönä rahoittaa konsernin muuta yritystä, tulisi tästä mahdollisuudesta ja oikeudesta selvästi lausua lakitekstissä. Asiaa ei tulisi tarpeettomasti jättää myöhemmän lakitulkinnan varaan.

Voiko muu yritys kuin rahoitusyhtiö, pankki tai luotto-osakeyhtiö harjoittaa muita rahoitustoiminnan muotoja kuin 1 §:ssä on säädetty on mieles-tämme epäselvää. Kun on kysymys yrityksen tai konsernin oman liiketoiminnan rahoittamisesta, sallitut rahoitusmuodot tulisi olla laajempia kuin ulkopuolisia yrityksiä rahoittavilla rahoitusyhtiöillä.

Ehdotamme 2 §:ssä seuraavaa sanamuotoa: Muu yritys kuin rahoitusyhtiö, pankki tai luotto-osakeyhtiö saa harjoittaa rahoitustoimintaa ainoastaan, jos se liittyy kiinteästi yrityksen tai saman konsernin yritysten muuhun toimintaan.

Helsingissä 13. p:nä maaliskuuta 1984

Luottomiehet-Kreditmännens r.y.
Bengt Fagerholm

Aarno Koho

CashMan, pane nyt raha tuottamaan.

Kansallispankin uusi CashMan – kassanhallintapalvelu on yrityksen talousjohdon päivittäiseen käyttöön rakennettu kokonaisvaltainen rahavirtojen seuranta- ja ennakointijärjestelmä.

CashMan antaa yritykselle perusteet ja riittävät taustatiedot maksuvalmiuteen olennaisesti vaikuttavaan päätöksentekoon sekä pääoman lyhytaikaiseen sijoittamiseen.

CashMan-nopeus on puhdasta voittoa

Kysy meiltä lisää uudesta CashMan kassanhallintapalvelusta.

Me teemme työtä yrityksesi puolesta

 KANSALLIS-OSAKE-PANKKI

Luottomiehet-Kreditmännens r.y. järjestää

LUOTTOALAN ERIKOISSEMINAARIN

Hotelli Intercontinentalissa 26.9.1984

Aiheina:

Rahanjakojärjestys konkurssissa tänään ja tulevaisuudessa, valtio — muut velkojat?

Konkurssi- ja muut taloudelliset rikokset

Ulosottolain uudistushankkeet

Käytetyt ulosottoimenpiteet ja uudistusten vaikutus niihin

Yritys kriisissä / onnistunut akordi

Luennoitsijat alansa ehdottomia huippuja Suomessa.

Osallistumisvarauksia ottaa vastaan Tuula Ruotsalainen puh. (90) 605 114

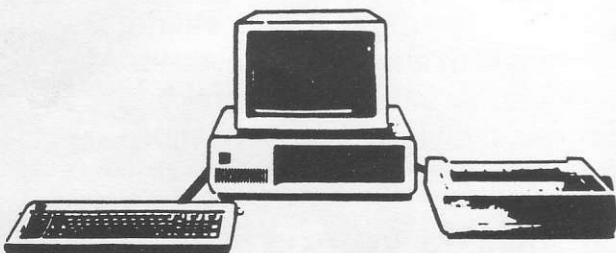
Merkitse päivä kalenteriisi jo nyt.

HANKKIJAN TIETO- TEKNIikka PALVELUKSESSASI

Hankkijasta saat nyt täydet tietojenkäsittelyn ammattilaisen palvelut.

- Laitteistot
- Oheislaitteet
- Huolto
- Ohjelmistot
- Tarvikkeet
- Koulutus

IBM PC TIETOKONELAITTEISTOT
ALKAEN 15.997,—

TIETOKONEMYYNTI/NOUTOVARASTO

Traktoritie 2

00700 Helsinki 70, puh. 90-354 344

HANKKIJÄ

Toimikunta tutkimaan luottokorttilain tarvetta

Valtiovarainministeriö on asettanut toimikunnan, jonka tehtävänä on selvittää luottokorttiyhteisöjä koskevan lain-säädännön tarpeellisuus Suomessa.

Toimikunnan on kiinnitettävä erityisesti huomiota luottokorttitoimintaa harjoittavien yhteisöjen toimiluvan tarpeellisuuteen, yhteisömuotoon, ulkomaalaisen oikeuteen omistaa luottokorttiyhteisöjä ja harjoittaa luottokorttitoimintaa Suomessa, luottokorttiyhteisöjen myöntämien luottojen määräaika-suuteen ja valvontaan.

Toimikunnan tulee tehdä hallituksen esityksen muodossa tarpeelliseksi katsotut lain-säädäntöehdotukset.

Toimikunnan puheenjohtajaksi on määrätty ylijohtaja **Jussi Linnamo** pankkitarkastusvirastosta ja jäseniksi vanhempi hallitussihteeri **Olli Paaja** valtiovarainministeriön yleiseltä osastolta, lainsäädäntöneuvos **Kaarina Buure-Hägglund** oikeusministeriöstä, hallitusneuvos **Tauno Heikonen** kauppa- ja teollisuusministeriöstä, toimistopäällikkö **Kaiju Kallio** Suomen Pankista, oikeustieteen lisen-siaatti **Risto Telaranta** Suomen Pankkiyhdistyksestä, johtaja **Kari Wuorisalo** Suomen Säästöpankkiliitosta, va-ratuomari **Seppo Jyrkämä**

Luottokunnasta, oikeustieteen kandidaatti **Arto Kettunen** Kaupan keskusvaliokunnasta ja pääjohtaja **Ylermi Runko** Osuusliike Elannosta.

Sihteerinä toimii pankkitarkastaja **Arja Vakkari** pankkitarkastusvirastosta.

Toimikunnan on saatava työnsä päätökseen 30.6.1984 mennessä. ■

Viivästyskorko 18 prosenttiin

Teollisuuden Keskusliitto suosittelee yhdessä Suomen Tukkukauppiain Liiton ja Teknisen Tukkukaupan Keskusliiton kanssa viivästyskoron nostamista elinkeinoharjoittajien välisissä oikeustoi-missa 16 prosentista 18 prosenttiin. Suositus ei koske elinkeinoharjoittajan ja kulluttajan välisiä viivästyskor-koja.

Korkotason huomattava nousu on tehnyt ajankohtaiseksi aikaisemman suosituk-sen tarkistamisen, jotta osta-jilla ei olisi houkutusta käyttä-mä maksujen viivyttämistä rahoituskeinonaan.

Vastaavan suosituksen ovat tähän mennessä antaneet ainakin Suomen Sähkötukku-liikkeiden Liitto ja Suomen Putkikauppiasyhdistys.

Kokouskutsu

Luottomiehet - Kreditmännens r.y:n varsinainen kevätkokous pidetään torstaina 10.5.1984 klo 17.00 alkaen Helsingissä Ravintola Kauppakillassa, osoite Snellmaninkatu 13.

Kokouksessa käsitellään

- 1) sääntöjen 9 §:ssä mainitut asiat**
- 2) muut asiat**
- 3) Justitia International Ltd:n (Lontoo) toimitusjohtaja Bo Göranssonin esitelmä "Kansainvälinen perintä ja luottotietojen välitys".**

Kokouksen jälkeen on tilaisuus nauttia yhteinen iltapala.

Tervetuloa!

**Luottomiehet - Kreditmännens r.y.
Hallitus**

Luottomiehet-Kreditmännens r.y. TULOSLASKELMA 1.1.—31.12.1983

Varsinainen toiminta

KULUT:

Postitus	9.610,45
Kokouskulut	6.960,66
Lehtikulut	27.327,92

KULUJÄÄMÄ

43.899,03

VARAINHANKINTA:

Jäsenmaksut	30.250,—
Kurssitoiminta	1.150,—
Ilmoitustuotot	19.600,—
Korkotuotot	2.153,11

53.153,11

TILIKAUDEN YLIJÄÄMÄ

9.254,08

TASE 31.12.1983

VASTAAVAA

Rahoitusomaisuus

Sh-HOP	4.458,30
Sh-SYP	10.623,11
Sh-SHOP	5.313,62
Säästötili	35.930,17

56.325,20

VASTATTAVAA

Vieras pääoma

Siirtovelat	8.338,36
Oma pääoma	
1.1.83	38.732,76
Ylijäämä	9.254,08
31.12.83	47.986,84

56.325,20

Helsingissä maaliskuun 8 päivänä 1984

Risto Suviala

Bengt Fagerholm